

Tadeusz Łaszkiewicz

Popów, gm. Pęczniew, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 266-267

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowiska 24,25,26 wytypowano do badań na podstawie analizy zdjęć lotniczych oraz terenu.

Stanowisko 24, znajdujące się 250 m na południowy wschód od kaplicy oraz 380 m na południowy zachód od Pomnika Grunwaldzkiego. Jest to koliste zagłębienie o średnicy 33,5 m i głębokości 3 m. Wytyczone wykopy przecięły całe zagłębienie na osi N-S. Przy północnej krawędzi zagłębienia odkryto bruk kamienny leżący poziomo, a więc niezgodnie z konfiguracją terenu /stokiem zagłębienia/. Przy krańcu bruku, od południa znaleziono kilka fragmentów czaszki ludzkiej oraz ułamki kości zwierzęcych. Z powodu niewielkich rozmiarów wykopu, nie udało się wyjaśnić charakteru bruku.

Stanowisko 25, usytuowane 250 m na południe od Pomnika Grunwaldzkiego oraz 400 m na wschód od kaplicy. To nieznaczne zakłębienie terenu, pokryte bujną roślinnością rokowało nadzieję, że istniało tu niegdyś środowisko wilgotne, stwarzające szansę na przechowanie się relikwów po-bitewnych. W trakcie badań okazało się jednak, że pod względem archeologicznym było całkowicie jałowe.

Stanowisko 26 znajdowało się w niewielkim, kolistym zagłębieniu o 250 m na wschód od Pomnika Grunwaldzkiego oraz 150 m na zachód od szosy Łodwigowo-Stębark. Stwierdzono tu pod próchnicą warstwę torfu. W warstwie tej odkryto dzwignię spustową kuszy, najprawdopodobniej związanej z bitwą grunwaldzką.

Badania na Polach Grunwaldu będą kontynuowane.

POPÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaskiewicz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Drugi sezon badań. Średniowieczny gródek stożkowy /XIV-XV w./.

Wykopy I-II z 1981 r. powiększono do wspólnego rozmiaru 10 x 10 m pozostawiając między nimi świadek szerokości 1,5 m. Na przedłużeniu świadka wytyczono rowy sondażowe - wykopy III i IV o długości 35 i 30 m i szerokości 1 m. W ten sposób uzyskano wspólny profil przez cały stożek o długości 75 m. Pozostałości odkrytego w ub. roku w wykopach I-II budynku /wieży?/ eksplorowano dwojako: w wykopie I odsłonięto zewnętrzne lica ścian na pełnej zachowanej jeszcze wysokości około 1,05 m. Zachowany północno-zachodni węgiel budynku posiadał konstrukcję zrębową - trudną do odpreparowania wskutek zwęglenia ścian. Wykop II eksplorowano na całej powierzchni warstewkami mechanicznymi około 10 cm - rejestrując kolejne poziomy badanego budynku.

Całość obiektu posadowiona była na terenie pierwotnie płaskim, wymoszczonym zwartą warstwą belek drewnianych /również zwęglonych, częściowo zaś zbutwiałych/, które wykraczały poza zasięg budynku. Wypełnisko dolnych partii budynku stanowiła glina, w części wschodniej także żwir i piasek. Brak było ruchomego materiału zabytkowego, poza 1 gwoździem żelaznym i dwoma fragmentami cegieł.

W północnej części wykopu III i południowej części wykopu IV stwierdzono obecność fosy /?/ otaczającej nasyp stożka oraz szczątkowo zachowane konstrukcje drewniane pochodzące bądź z oszalowania fosy, bądź z wewnętrznych umocnień typu ostrokół-palisada. Budynek /wieża?/ osypany był piaskiem i żwirem, w części południowej nasypu stwierdzono ponadto obecność "wału" glinianego, być może zabezpieczającego nasyp przed osuwaniem.

Nieliczny ruchomy materiał zabytkowy uzyskano w zasadzie wyłącznie w trakcie poszerzania wykopów I i II ze stropowych partii nasypu oraz - bardzo nieliczny - z wykopów III i IV.

Zeszkoroczne i tegoroczne materiały pozwalają wstępnie datować gródek na XIV-XV wiek.

Materiały oraz dokumentacja z badań do czasu opracowania wyników znajduje się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ w Poznaniu.

Badania zakończono.

POZNAŃ-Stare Miasto
ul. Dominikańska 9,
ul. Szewska 5/6

patrz
wczesne średniowiecze

POZNAŃ-Śródka
Rynek /Kościół św.Małgorzaty/

patrz
wczesne średniowiecze

POZNAŃ
Stary Rynek 42/43

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Badawcza Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Marek Chłodnicki. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Kamienice mieszczańskie XIV-XIX wiek.

Prace wykopaliskowe prowadzone były w poprzednich traktach dwóch kamienic. W kamienicy nr 42 objęły one pomieszczenia 01,02 i 03. Wyróżniono tutaj XI warstw. Pierwsze trzy warstwy występowały jedynie w pomieszczeniu 01. Warstwę I stanowił gruz ceglany przemieszany z próchnicą i kawałkami węgla. Pod nią znajdowała się posadzka wykonana z gruzu ceglanoego, z której wyodrębniono w narożniku północno-wschodnim półkoleście ułożone z cegieł miejsce; prawdopodobnie stał tam